

Formandens beretning 2026-03-22

I 2025 har Ryslinge Frimenighed eksisteret i 100 år. Det er vist ikke gået jeres næse forbi. Men hvorfor holder vi frimenighed? Hvorfor eksisterer Ryslinge Frimenighed? Det gør den vel primært, fordi vi ønsker at få forkyndt evangeliet frit uden bånd fra staten, at kunne organisere os som vi ønsker, at vi har frihed til at vælge vores egen præst. Den frihed er vigtig og en grundsten i frimenigheden. Ligesom fællesskabet er en grundsten. Det var den frihed, Vilhelm Birkedal og senere Valdemar Rørdam kæmpede for, og som vi i 100 år har værnet om. Frihed har vi ikke uden ansvar, men ansvar først og fremmest overfor fællesskabet i menigheden. Vi skal løfte arven fra Valdemar Rørdam, som skrev, at ... 'den eneste autoritet, der findes, er den åndelige, der findes overalt, hvor der er livsstrøm i menigheden'. Livsstrømmen finder vi i menighedens liv gennem 100 år. Kernen i menighedens liv er og bliver gudstjenesten, men livsstrømmen ser vi også være stærk i en laaaang liste med aktiviteter og arrangementer.

Vi har kunnet opleve mange dejlige arrangementer i forbindelse med fejringen af de 100 år. Her skal nævnes jubilæumsweekenden den 5.-6. april, som var vældig festlig. Først en aften med fællessangskoncert med Brødrene Mortensen, dagen efter festgudstjeneste med jubilæumssangen, skrevet af Benedicte Hammer Præstholm, med melodi af hendes bror Christian Præstholm, og efterfølgende reception for indbudte gæster, bl.a. tidligere præster og formænd for frimenigheden, landets frimenigheder v. præst og formand og ligeså fra de fynske valgmenigheder.

Af andre jubilæumsarrangementer vil jeg nævne den forårsaften, hvor vi satte os og snakkede om, hvad frimenigheden står på – frimenighedens DNA – og hvad vi skal værne om i fremtiden. Jeg vil også nævne jubilæumsfesten i august med musik, folkedans, mad og drikke – og mere dans om aftenen. Dejlig dag! Høstgudstjeneste – børnekoret blev desværre aflyst pga for få tilmeldinger, men der var efter gudstjenesten fernisering i salen med Mette Hastrups smukke billeder, inspireret af altergitteret.

Og jubilæumsbogen? Ja, den bliver ikke jappet af som et venstrehåndsarbejde, men nørdet ned i, puslet om og finjusteret. Maria havde skriveorlov i

efteråret, i januar-februar og får orlov igen i juni måned. Og Hans Henriks del er også godt på vej. Vi regner med udgivelse i løbet af efteråret.

Men også mange andre arrangementer og forløb har vi kunnet opleve i årets løb. Vi var en flok, der kom frelst (kan man sige det om et bibelmaraton?) og flot i mål med vores maraton, trænet og pacet og heppet på af Mette Marslund og Maria. Sammen med valgmenigheden, folkekirken og højskolen har der været litteraturforløb om Sigrud Undset. Lene Crone har fortalt om at være universitetspræst og Mikkel Crone har fortalt om Grundtvig. Levende Ord blev afholdt i november, med overskriften Frihed eller fællesskab – veltilrettelagt og med superspændende oplæg. Glæd jer til november 2026 – her bliver overskriften Folk. Endelig har vi fortsat glæde af morgensang hver anden fredag med forskellige gode kræfter til at stå for det.

Af nye tiltag vil jeg nævne børnekoret for friskolens 3.-4.-5. klasse, som Maria har startet i samarbejde med Camilla-Elisa Larsen. Vi har allerede nydt godt af de dygtige piger ved et par gudstjenester, og det er heldigvis ikke sidste gang – vi kommer til at høre mere. Desuden har Maria taget initiativ til teologisk fredag, hvor præster og lægfolk samles og holder gudstjeneste med efterfølgende oplæg og debat om et teologisk emne.

Vi var ved årsskiftet 496 medlemmer, som det også fremgår af årsrapporten. Medlemstallet har i mange år ligget stabilt omkring de 500 medlemmer. Lidt over eller lidt under.

Her over i hjørnet står den nye, gamle hjørnebænk, som vi har fået til låns af Per Skjolds efterkommere. Fløjte-Emil har udskåret den som sølvbryllupsgave til Per Skjold og hans hustru. Bænken boede nogle år, indtil sidste forår, på et loft på Endelave, men se her, hvor smukt den passer ind i salen. Som om den er lavet til det hjørne dér.

I salen har vi også fået nyt højtaleranlæg. Som følge af lydisoleringen, som vi fik lavet sidste år, blev det vanskeligere at høre oplæg og foredrag. Det er nu udbedret med højtaleranlægget.

Også i præsteboligen sker der løbende udbedringer og renoveringer af det smukke, gamle hus. Vi har blandt andet sat forundersøgelser i gang og penge af til at rovere entreen, så man kan komme standsomt ind, når

præstefamilien byder indenfor. Entreen er også meget kold, så isolering og gulvvarme er med i beregningerne.

Haven har fået en ordentlig omgang ved hjælp af mange, gode, frivillige kræfter. Tak for det! Og parkeringspladsen ved MAS er endelig blevet etableret - af kommunen, da det er deres grund.

Vi har afholdt 7 bestyrelsesmøder siden sidste generalforsamling. Og hvad har vi drøftet på disse møder? Ja – alt det, som jeg her beretter om. Jeg vil gerne takke bestyrelsen for de gode møder, for debatter og uenigheder og gensidig opbakning. Og for hele indsatsen uden for møderne, ikke at forglemme.

Vi fik den store sorg at miste vores gode og afholdte kasserer, Svend Aage Tukjær. Svend Aage døde i januar efter kort tids sygdom. Han har været med i bestyrelsen siden 2017 og fik allerede i 2018 posten som kasserer. Han var en værdsat støtte, både for mig i økonomiske spørgsmål og vedr. Kirkelys hus og have. Men også i resten af bestyrelsen ved jeg, at han var afholdt. Han var lun, som oftest i godt humør og gav gerne små historier fra sit liv, fx om sine elskede døtre eller barnebarn. Vi sidder tilbage med en stor taknemmelighed for alt det, Svend Aage har givet.

Vi har i fællesudvalget med valgmenigheden afholdt 8 møder. Vi har et godt samarbejde i fællesudvalget. I dette regi drøfter vi alt, hvad der har med kirken og kirkegården at gøre – nemlig alt det, vi er fælles om. Vi har bl.a. brugt noget tid på at drøfte indeklimaet i kirken. Som flere af jer nok har bemærket, så har vi som følge af isoleringen af taget fået en mere tør luft i kirken. Og det kan træværket og orglet ikke tåle. Vi har derfor investeret i to befugtere, som nu står i kirkerummet og spyr damp ud, så træværket ikke tørrer ud. Ud over orglet har vi jo både loftet og alle Fløjte-Emils udskæringer – det er bare utrolig vigtigt at passe godt på dem. Vi har også iværksat tiltag for at holde en mindre svampeangreb nede, som var på vej i våbenhuset – som i øvrigt er nykalket- så I det?

Og så har vi, både i bestyrelsen og i fællesudvalget, drøftet den ordning, præsterne de seneste 16 år har haft med at afløse hinanden ved ferier og friweekender. Vi har oplevet, at meget få af frimenighedens medlemmer har

været i kirke, når Maria har fri. Og vi vil gerne skabe de bedste betingelser for menighedens medlemmer i forhold til gudstjenesten, som jo er omdrejningspunktet og centrum i menighedens liv.

Derfor har bestyrelsen besluttet at stoppe afløserordningen med valgmenigheden. Det har ikke været en nem beslutning, og der er flere aspekter i det, som vi har skullet tage stilling til. Men det er bestyrelsens opgave at passe både på menigheden og på præsten. Og så kan der være svære beslutninger, som der kan være divergerende holdninger til, og der kan måske også være betydende faktorer, som ikke umiddelbart kan offentliggøres.

Med denne beslutning vil nogen måske spørge: Kan vi så ikke gå til hinandens gudstjenester mere, sammen med venner og naboer fra den anden menighed? Er der stridigheder nu som for 100 år siden? Nej, vi strides ikke. Vi har et godt samarbejde, som vi vil fortsætte. Vi fortsætter samarbejdet i fællesudvalget mellem bestyrelserne og vi fortsætter samarbejdet mellem præsterne. Det ser bare lidt anderledes ud fremover. Og jo, vi kan i høj grad gå til hinandens gudstjenester og arrangementer – og fællesudvalget er enige om netop at opfordre til, at vi gensidigt bakker hinanden op.

Andre vil spørge: Er vi så meget bedre end valgmenigheden, at vi ikke kan bruge dem? Nej vi er ikke et hår bedre. Men vi er forskellige. Og det er sundt og godt, at der er forskellige menigheder – ikke mindre end tre her i Ryslinge – det synes jeg egentlig, vi kan være stolte af. Det kan være med til at styrke livsstrømmen i menigheden – i menighederne – hvis vi kan tale både om vores lighedspunkter og vores forskelligheder i god ro og orden og med respekt.

Jeg ved, at nogle af jer tolkede formuleringen i januar-kirkebladet anderledes – det var på ingen måde ment hverken nedgørende eller som at vi er meget bedre. Som sagt har vi i bestyrelsen stor respekt for vores samarbejde – og stor respekt for vores forskelligheder.

Og der er forskel på præsterne, og forskel på, hvordan vi ser på samarbejdet. Det bliver uvægerligt præget af, fx om udgangspunktet er en sammenlægning af menighederne, eller at vi er og skal være to forskellige menigheder – som vi i bestyrelsen mener.

Også internt blandt frimenighedens medlemmer her har vi forskellige holdninger – og det er også godt og sundt. Da afløserordningen blev indført i 2009 – efter en bestyrelsesbeslutning, blev den daværende formand Søren Ellegård i medierne citeret for, at han havde hørt fra flere medlemmer, der var imod denne afløserordning. Så også dengang var meningerne delte. Det var en ordning, som fungerede godt i en periode. Og somme tider må man ændre her og der i et samarbejde eller en organisering og afslutte noget, for at andet kan blomstre.

Også noget andet er blevet afsluttet. Lone Rosager, som siden januar 2015 har ført vores regnskab, stopper nu pga sygdom. Hun er i god behandling og bliver rask igen, men har valgt at benytte lejligheden til at overdrage regnskabet til Linn Arvangen, som er indehaver af Vinta Regnskab. Lone beholder dog regnskabet for Nazarethkirken indtil videre. Og her, i forbindelse med regnskabet, skal jeg også huske at nævne, at vi som tidligere år har fået driftstilskud fra ministeriet, i 2025 67.403 kr.

Til slut skal der lyde en tak til alle ansatte og alle frivillige, som alle sammen gør en stor indsats for at få menigheden til at fungere. Uden dem ingen gudstjenester og ingen arrangementer. TAK.
Det var beretningen for 2025. Tak for ordet.

